

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Gdańsku

LGD – 4101-012-04/2013
P/13/141

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Gdańsku
ul. Wały Jagiellońskie 36, 80-853 Gdańsk
T +48 58 768 36 00, F +48 58 768 36 05
lgd@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/13/141 – „Ochrona brzegów morskich na Półwyspie Helskim i Mierzei Wiślanej”
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Gdańsku
Kontrolerzy	1. Maria Mieszalska, inspektor kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 86533 z dnia 23 września 2013 r. oraz nr 88865 z dnia 8 stycznia 2014 r. 2. Rafał Wieczorkowski, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 88816 z dnia 21 października 2013 r. (dowód: akta kontroli str. 1-4, 366-367)
Jednostka kontrolowana	Urząd Miasta Helu, ul. Wiejska 50, 84-150 Hel (dalej: „Urząd”)
Kierownik jednostki kontrolowanej	Mirosław Wądołowski, Burmistrz Helu (dalej: „Burmistrz”) (dowód: akta kontroli str. 5)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie mimo stwierdzonych nieprawidłowości¹ działania Burmistrza w zakresie ochrony brzegów morskich² w Mieście Hel³ Kontrolą objęto lata 2011-2013 (I półrocze), a dodatkowo lata 2005-2010 w zakresie kontroli i działań w celu ochrony brzegu morskiego przed nielegalnym wykorzystaniem.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Burmistrz przy opracowywaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego pas techniczny zwracał się do właściwych podmiotów o wymagane opinie i uzgodnienia. Umowy dotyczące gospodarowania położoną w pasie technicznym nieruchomością, wchodzącą w skład gminnego zasobu nieruchomości, nie naruszały zakazów obowiązujących w Nadmorskim Parku Krajobrazowym, którego obszar obejmuje tą nieruchomość. W umowach tych zabezpieczono interesy Miasta Hel poprzez zamieszczenie w nich postanowień dotyczących możliwości kontroli realizacji tych umów oraz możliwości wypowiedzenia w przypadku naruszenia ich warunków. Prowadzony nadzór zapewniał przestrzeganie postanowień tych umów. Burmistrz w zakresie ochrony brzegów morskich współpracował z innymi podmiotami, a także podejmował działania z własnej inicjatywy.

Stwierdzone nieprawidłowości polegały na:

- oddawaniu nieruchomości położonej w pasie technicznym w dzierżawę bez wymaganego porozumienia z Dyrektorem Urzędu Morskiego w Gdyni (dalej: „UM”),

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² Przepisy nie definiują wprost terminu „brzeg morski”, ale określają go przez ustalenie linii podstawowej morza terytorialnego i pasa nadbrzeżnego. Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r., poz. 934 ze zm.), linię podstawową morza terytorialnego stanowi linia najniższego stanu wody wzdłuż wybrzeża lub zewnętrzna granica morskich wód wewnętrznych, natomiast przepis art. 36 ust 1 i 2 pkt 1ww. ustawy określa, że pasem nadbrzeżnym jest obszar lądowy przyległy do brzegu morskiego, w skład którego wchodzi m.in. pas techniczny stanowiący strefę wzajemnego bezpośredniego oddziaływania morza i lądu; jest on obszarem przeznaczonym do utrzymania brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska. Zatem jako brzeg morski należy traktować linię brzegową, obszar lądowy i morski bezpośrednio przyległy do linii brzegowej.

³ Miasto Hel należy traktować jako obszar gminy.

- niezamieszczeniu nieruchomości będącej przedmiotem dzierżawy na okres powyżej trzech miesięcy w wykazie nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Kształtowanie ładu przestrzennego na obszarze pasa technicznego Półwyspu Helskiego

Opis stanu
faktycznego

W latach 2011-2013 (I półrocze) na terenie Miasta Hel dla nieruchomości obejmujących pas techniczny obowiązywał jeden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (dalej: „miejscowy plan”).

Burmistrz zwrócił się do odpowiednich organów o opinie i uzgodnienia wymagane art. 18 ust. 2 pkt 4 w związku z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym⁴ dla projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uchwalonego 25 kwietnia 2003 r. oraz wymagane art. 17 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym⁵ dla projektu ww. miejscowego planu uchwalonego 22 września 2005 r.

(dowód: akta kontroli str. 6-126)

Długość pasa technicznego na terenie Miasta Hel wynosiła łącznie 22,54 km, z tego ww. miejscowym planem objęto ok. 270 m, tj. 1,2 %.

(dowód: akta kontroli str. 6-8, 45-126)

Burmistrz wyjaśnił, że pozostałego obszaru pasa technicznego nie objęto miejscowym planem przede wszystkim ze względów finansowych, a miejscowe plany uchwalane są jedynie dla terenów, z którymi Miasto Hel wiąże największe plany inwestycyjne. Ponadto część terenów położona jest na terenach zamkniętych, dla których nie uchwała się miejscowych planów.

(dowód: akta kontroli str. 124-126)

W latach 2011-2013 (I półrocze), dla terenów położonych w pasie technicznym, Burmistrz wydał łącznie trzy decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania przestrzennego, w tym:

- dwie o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym dotyczące: budowy systemu recyrkulacji obiegu i filtrowania wody morskiej na terenie Stacji Morskiej w Helu Wydziału Oceanografii Uniwersytetu Gdańskiego⁶ (dalej: „budowa recyrkulacji obiegu”) oraz remontu Nabrzeża Slipowego basenu B i realizacji niezbędnej infrastruktury w porcie Helu⁷ (dalej: „budowa nabrzeża”),
- jedną o warunkach zabudowy dotyczącą budowy zespołu zabudowy mieszkalno-usługowej wraz z niezbędną infrastrukturą⁸ (dalej: „budowa zespołu zabudowy mieszkalno-usługowej”).

WW. decyzje stosownie do art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej⁹ (dalej: „ustawa o obszarach morskich”) Burmistrz wydał w uzgodnieniu z Dyrektorem UM.

Wszystkie decyzje Burmistrz wydał po terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku. Uwzględniając jednak fakt, iż opóźnienia w postępowaniu spowodowane były

⁴ Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 ze zm.

⁵ Dz. U. z 2012 r. poz. 647 ze zm.

⁶ Decyzja z 27 grudnia 2011 r. (RGAI.6733.13.2011).

⁷ Decyzja z 15 marca 2013 r. (RGAI.6733.9.2012).

⁸ Decyzja z 5 kwietnia 2012 r. (RGAI.6730.22.2011).

⁹ Dz. U. z 2013 r., poz. 934 ze zm.

okolicznościami określonymi w art. 51 ust. 2c ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj. z winy strony lub z przyczyn niezależnych od organu, termin określony w art. 51 ust. 2 ww. ustawy był zachowany.

Dla ww. przedsięwzięć Burmistrz nie wydał decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o których mowa w art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko¹⁰, ponieważ nie były one przedsięwzięciami mogącymi zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko¹¹.

(dowód: akta kontroli str. 239-275, 309-320, 368-372)

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie¹² działalność Burmistrza w zakresie kształtowania ładu przestrzennego na terenie pasa technicznego.

2. Gospodarowanie powierzonymi nieruchomościami w granicach pasa technicznego Półwyspu Helskiego stanowiącymi gminny zasób

Opis stanu faktycznego

2.1. Zawieranie umów

W latach 2011-2013 (I półrocze) Burmistrz zawarł pięć umów dzierżawy¹³ dotyczących nieruchomości położonych w pasie technicznym. Ponadto w okresie tym obowiązywała umowa dzierżawy dotycząca nieruchomości położonych w pasie technicznym zawarta przed 2011 r.¹⁴. Wszystkie ww. umowy dotyczyły tej samej, niezabudowanej nieruchomości. Pomimo iż dwie z ww. umów nazwane zostały umowami użyczenia¹⁵, z ich treści wynika, że faktycznie były umowami dzierżawy, gdyż były umowami odpłatnymi, a umowy użyczenia, zgodnie z art. 710 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny¹⁶, są umowami nieodpłatnymi.

W okresie tym nie zawarto umów sprzedaży i nie obowiązywały żadne umowy oddania w użytkowanie wieczyste, użytkowanie i najem takich nieruchomości.

(dowód: akta kontroli str. 127-215, 299-308)

Oddanie ww. nieruchomości w dzierżawę odbyło się bez wymaganego porozumienia z Dyrektorem UM.

(dowód: akta kontroli str. 321-334)

Nieruchomość, która była przedmiotem ww. umów, nie została objęta miejscowym planem. Umowy te nie naruszały przepisów uchwały Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 142/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Nadmorskiego Parku Krajobrazowego¹⁷, którego obszar obejmuje powyższą nieruchomość.

(dowód: akta kontroli str. 27-35, 209-210, 299-308)

¹⁰ Dz. U. z 2013 r., poz. 1235.

¹¹ W rozumieniu przepisów obowiązującego do 14 listopada 2010 r. rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 ze zm.).

¹² Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen cząstkowych dotyczących działalności w badanym obszarze: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

¹³ Nr RGAI.6845.1.303.2011 z 20 lipca 2011 r., nr RGAI.6845.1.86.2012 z 18 lipca 2012 r., nr RGAI.6845.1.200.2012 z 6 sierpnia 2012 r., nr RGAI.6845.1.168.2012 z 5 lipca 2012 r. i nr RGAI.6845.1.212.2012 z 2 listopada 2012 r.

¹⁴ Nr RGAI-72243/1/1/2010 z 4 grudnia 2010 r.

¹⁵ Nr RGAI.6845.1.212.2012 i nr RGAI-72243/1/1/2010.

¹⁶ Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.

¹⁷ Dz. U. Woj. Pomorskiego Nr 66, poz. 1457.

W umowach tych zawarto postanowienia zabezpieczające interesy Miasta Hel w przypadku nieprzestrzegania ich warunków, a w przypadku dwóch umów, dotyczących prowadzenia działalności turystyczno-rekreacyjnej, polegającej na organizowaniu wycieczek łodziami motorowymi¹⁸, zawarto także postanowienia umożliwiające kontrolę realizacji tych umów. W pozostałych przypadkach brak było w umowach zapisów dotyczących możliwości przeprowadzenia takiej kontroli, przy czym umowy te zawierano na krótki okres (odpowiednio 1, 2 i 57 dni).

(dowód: akta kontroli str. 209-210, 299-308, 327-331)

W dwóch przypadkach Burmistrz nie ujął nieruchomości w wykazie nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy.

(dowód: akta kontroli str. 321-323, 327-334)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

1. Wszystkie ww. umowy Burmistrz lub Zastępca Burmistrza zawarli bez wymaganego porozumienia z Dyrektorem UM, pomimo wymogu art. 19 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami¹⁹ (dalej: „ustawa o gospodarce nieruchomościami”), zgodnie z którym w odniesieniu do nieruchomości położonych na obszarach morskiego pasa nadbrzeżnego wymagane jest porozumienie z właściwym terytorialnie organem administracji państwowej m.in. w razie oddania nieruchomości w dzierżawę - na obszarze pasa technicznego.

Z wyjaśnień Burmistrza i Zastępcy Burmistrza, wynika, że umowy zawarli bez porozumień, ponieważ ww. ustawa nie określa ich trybu oraz zakresu. Ponadto w umowach dzierżawy określono obowiązek prowadzenia działalności zgodnie z zasadami prawidłowej gospodarki i w ramach tego obowiązku dzierżawca zobowiązany był uzgodnić sposób prowadzenia działalności z Dyrektorem UM. Burmistrz dodał, że umowy dotyczące prowadzenia działalności turystyczno-rekreacyjnej, polegającej na organizowaniu wycieczek łodziami motorowymi, zostały błędnie nazwane jako umowy użyczenia, ale nie miały one charakteru umów podlegających obowiązkowi uzgodnienia, ponieważ były to umowy o bezpłatne korzystanie z rzeczy i pobieranie z niej pożytków, zatem stanowiły umowy nienazwane, do których zastosowanie mogą znaleźć przepisy o użyczeniu i dzierżawie.

(dowód: akta kontroli str. 209-210, 299-308, 321-334)

W ocenie NIK powyższe umowy, nazwane umowami użyczenia, faktycznie były umowami dzierżawy, ponieważ m.in. zobowiązywały właściciela do oddania nieruchomości do używania i pobierania przez biorącego pożytków (prowadzenie działalności turystyczno-rekreacyjnej, polegającej na organizowaniu wycieczek łodziami motorowymi), w zamian za świadczenie niepieniężne, jakim było zorganizowanie kąpieliska strzeżonego (zgodnie z art. 693 § 2 Kodeksu cywilnego czynsz może być zastrzeżony w pieniądzu lub świadczeniu innego rodzaju). Wobec tego, skoro oddano ww. nieruchomość w dzierżawę, wymagało to porozumienia z Dyrektorem UM.

W konsekwencji oddania nieruchomości w dzierżawę bez wymaganego porozumienia z Dyrektorem UM, nieruchomość tą wykorzystywano niezgodnie z jej przeznaczeniem, określonym w art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy o obszarach morskich, którym jest utrzymanie brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska. Art. 37 ust. 1 ustawy o obszarach morskich stanowi bowiem, że pas techniczny może być wykorzystywany do innych celów niż wymieniony w art.

¹⁸ Nr RGAI.6845.1.212.2012, nr RGAI-72243/1/1/2010.

¹⁹ Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm.

36 ust. 2 pkt 1 za zgodą właściwego organu administracji morskiej, który jednocześnie określa warunki takiego wykorzystania.

2. Na skutek błędnego zakwalifikowania ww. 2 umów dzierżawy, dotyczących prowadzenia działalności turystyczno-rekreacyjnej polegającej na organizowaniu wycieczek łodziami motorowymi, do umów użyczenia, Burmistrz nie zamieścił tej nieruchomości w wykazie nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy, pomimo wymogu art. 35 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

(dowód: akta kontroli str. 321-323, 327-334)

2.2. Kontrola i egzekwowanie postanowień umów

Z wyjaśnienia Burmistrza wynika, że w odniesieniu do umów obowiązujących w okresie objętym kontrolą podejmowano z własnej inicjatywy kontrole przestrzegania warunków umów, w tym w zakresie wykorzystywania terenów zgodnie z przeznaczeniem, utrzymania czystości i porządku oraz warunków funkcjonowania. Kontrole miały charakter bieżący, polegały, np. na lustracji dzierżawionego terenu przez pracowników Urzędu oraz funkcjonariuszy Straży Miejskiej podczas codziennych patroli na terenie Miasta Hel, które szczególnie w sezonie odbywały się codziennie lub nawet kilka razy w ciągu doby. W wyniku kontroli nie stwierdzono gospodarowania nieruchomością niezgodnie z postanowieniami zawartych umów, ale kontrole nie zostały udokumentowane.

Oględziny ww. nieruchomości przeprowadzone w trakcie niniejszej kontroli NIK nie wykazały wykorzystywania jej niezgodnie z postanowieniami umów.

(dowód: akta kontroli str. 327-331, 335-365)

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie działalność Urzędu w zakresie gospodarowania nieruchomościami w granicach pasa technicznego stanowiącymi gminny zasób ze względu na brak wymaganych porozumień w sprawie dzierżawy oraz przypadków niezamieszczenia nieruchomości w wykazie nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy.

3. Działania w zakresie ochrony brzegu morskiego przed nielegalnym wykorzystywaniem w związku z uzyskanymi informacjami, skargami i wnioskami

Opis stanu faktycznego

Do końca I półrocza 2013 do Urzędu nie wpłynęły żadne skargi i wnioski, dotyczące realizacji ww. umów dzierżawy. Ponadto w latach 2011-2013 (I półrocze) nie wpłynęły żadne skargi i wnioski dotyczące ochrony brzegu morskiego.

(dowód: akta kontroli str. 335-359, 373)

Pomimo braku skarg i wniosków, w latach 2005-2013 (I półrocze) Burmistrz podejmował działania w zakresie ochrony brzegu morskiego:

- uczestniczył w kampanii „Helski Cypel”, której głównym organizatorem była Fundacja Rozwoju Uniwersytetu Gdańskiego, w tym uczestniczył w warsztatach dotyczących zasad zrównoważonego zagospodarowania i użytkowania terenu cypla z priorytetowym uwzględnieniem potrzeb ochrony przyrody. Celem kampanii było wzbudzenie społecznego dialogu i między-instytucjonalną wymianę opinii na rzecz poszukiwania sposobów zrównoważonego przyrodniczo zagospodarowania i użytkowania terenów cypla Półwyspu Helskiego (części obszaru PLH 220032 i PLB 220005 systemu Natura 2000, części Nadmorskiego Parku Krajobrazowego i akwenu sieci BSPA HELCOM),

- współpracował – m.in. poprzez przekazanie działki stanowiącej własność Miasta Hel oraz wprowadzenie inwestycji w zakresie funkcji i sposobu użytkowania do planu miejscowego zagospodarowania – z Uniwersytetem Gdańskim, przy realizacji projektu „Błękitna Wioska”, którego realizacja miała na celu powstanie w Helu odpowiedniej infrastruktury dla prowadzenia badań i morskiej edukacji utrwalających wartość bałtyckich walorów przyrodniczych regionu dla potrzeb rozwoju turystyki i utrzymania rybołówstwa, a także wychowania młodego pokolenia w duchu poszanowania zasad zrównoważonego rozwoju,
- współpracował z Dyrektorem UM przy realizacji projektu budowy umocnienia brzegu morskiego na cyplu wraz z infrastrukturą towarzyszącą – 36,20 – 36,55 km, m.in. poprzez uczestnictwo przedstawicieli Miasta w naradach i spotkaniach związanych z budową, na których m.in. wnosili uwagi dotyczące użytkowania infrastruktury towarzyszącej budowli, w tym dotyczące ochrony wydm,
- prowadził na bieżąco stały nadzór nad stanem urządzeń technicznych i obiektów budowlanych, usytuowanych w pasie technicznym i informował Dyrektora UM o przypadkach złego stanu technicznego morskich budowli ochronnych brzegu morskiego.

Ponadto Burmistrz, na sesji Rady Miasta Helu corocznie przedstawiał informację o stanie bezpieczeństwa przeciwpowodziowego, a także działaniach podjętych i zrealizowanych w celu zabezpieczenia brzegów morskich w poprzednim roku.

Zagadnienia nie były przedmiotem obrad Rada Miasta Helu, ponieważ (jak wynika z wyjaśnień Burmistrza) na terenie Miasta Hel nie występowały przypadki nielegalnego wykorzystywania brzegu morskiego.

Z wyjaśnień Burmistrza wynika, że w związku z informacjami prasowymi o nielegalnym wykorzystywaniu pasa technicznego na Półwyspie Helskim (m.in. nielegalne usypywanie plaż, samowole budowlane), na terenie Miasta Helu nie podejmowano działań w celu kontroli. czy występują takie nieprawidłowości, ponieważ informacje te nie dotyczyły Helu..

(dowód: akta kontroli str. 327-331, 335-359 i 362-363)

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

IV. Uwagi i wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli²⁰, wnosi o zapewnienie:

- 1) porozumienia z Dyrektorem UM w każdym przypadku oddawania w dzierżawę nieruchomości wchodzących w skład gminnego zasobu, położonych w pasie technicznym,
- 2) zamieszczania nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy na okres powyżej trzech miesięcy w wykazie nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy oraz podania go do publicznej wiadomości, zgodnie z wymogiem art. 35 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

²⁰ Dz. U. z 2012 r., poz. 82 ze zm.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Gdańsku.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Gdańsk, dnia 14 lutego 2014 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Gdańsku

Kontroler:

Rafał Wieczorkowski
specjalista kontroli państwowej

.....
Podpis

.....
Podpis